

TEXTOS DE SANT VICENT FERRER

«No faràs fornicació», que és el pecat de luxúria més petit, així com jaure solter amb soltera. Per això Déu prohibeix aquest pecat, pel fet que, per aquest, són encesos tots els altres pecats de luxúria que són més grans, així com adulteris, incest, parents amb parents, etc. Però no hi és compresa la luxúria del marit i muller, usant bé del seu matrimoni segons la manera per Déu ordenada (és ben curt d'enteniment qui no ho comprén), encara que es faça pel plaer de la carn, i encara que la muller estiga prenyada; però tota altra luxúria que religiós, prevere i tota altra persona menuda o gran, vella o jove faça porta a la condemnaió. Així doncs, que tothom se'n guardi i ningú no hi pense gens.

Ara vegem si Jesucrist va ser obedient a aquest manament: els teòlegs s'interroguen si el fill de Déu, de la mateixa manera que s'encarnà en la verge Maria, igualment es podia haver encarnat en el ventre d'una vídua o d'altra persona. Responen que sí. Doncs, per què va elegir la Verge tan pura? Ho va fer per nosaltres, perquè cadascun de nosaltres diga: «Si Déu nostre senyor ama la virginitat i la castedat, per què jo, truà, faré tal corrupció com conèixer indegudament dona verge o altra? Certament, no ho faré». Penseu, doncs, quin pecat cometen molts desgraciats, que jauen padrins amb padrines, parents amb parents, hòmens amb hòmens, o ho fan amb ells mateixos o amb bèsties.

Oh, infeliç, que la terra s'hauria d'afonar llavors en l'abisme de tan gran pecat! Per tant, ens hem de guardar d'aquesta corrupció. Per això: «Aquesta és la voluntat de Déu, la vostra santificació, que us abstingueu de la fornicació» (1Te. 4,3): «aquesta és la voluntat de Déu, que cadascú conserve el seu cos pur».

BORRÀS, Vicent, i al., *Les veus del temps. Antologia dels millors textos de la nostra literatura*, Volum I, Bromera, València, 2002.

Veus quin exemple ens donà Jesucrist: que uses de misericòrdia. I més avant, què féu Jesucrist en la passió? Què li digueren: «Gita't aquí en la creu, i et clavarem». Ell es gità tot nu en la creu, i gitat, digueren: «Posa aquí la mà». I venia un jueu amb un gran mall i li travessà els nervis de la mà. Penseu quin dolor! Puix l'altra mà, puix els peus. Per què aquesta obra, tanta? Que la més

petita dolor, tanta com un mor de puça, era bastant a redemir. Doncs, per què tanta? Per exemple d'espirtual perfecció, que et vullgues allunyar de luxúria i acostar-te a virtut de castedat. Ací hi ha doctrina contra luxúria, que es fa en tres maneres. Alguns són que hi ha vergonya del pecat, que si el feien, serien difamats, etc. I què fan amb si mateixos? Amb les mans fan pecat contra natura. I per això et done exemple Jesucrist que tenia les mans clavillades i els peus, perquè no moguera aquelles a tocar altres parts. Vet ací la una. L'altra és que estava en aquell llit amb dolor.

SCHIB, Gret, *Sermons. San Vicent Ferrer*, Volum III, Barcino, Barcelona, 1975.